

appellante naar een vergoeding van 720.000 BEF die zij zou hebben moeten betalen aan de verhuurder van het verkooppunt te Ukkel wegens de verbreking van de huur, naar een som van 611.710 BEF die zij zou hebben betaald aan de RSZ en naar de prijs van het informaticamateriaal, namelijk 115.227 BEF, dat zij in 1999 zou hebben aangekocht op bevel van geïntimeerde.

Zij levert echter niet het bewijs, zowel van het bestaan van deze schade als van het oorzakelijk verband ervan met de beëindiging van de overeenkomst.

Zij toont vooreerst niet aan dat zij een verbrekingsvergoeding heeft moeten betalen aan de verhuurder.

Uit de stukken blijkt verder dat de schuld aan de RSZ voortvloeit uit de tewerkstelling van een persoon tijdens de uitvoering van de handelsagentuur en eigen was aan de uitbating.

Wat het informaticamateriaal betreft, gaat het tenslotte eveneens om kosten die eigen zijn aan de uitbating en kan niet worden uitgesloten dat dit materiaal nadien nog kon worden aangewend.

Deze vordering kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

(...)

Om deze redenen:

HET HOF, rechtdoende na tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Voegt de zaken 2001/AR/1977 en 2001/AR/2012.

Verklaart het principaal hoger beroep en het incidenteel beroep beide ontvankelijk, doch enkel het principaal hoger beroep in de volgende mate gegrond.

Doet het bestreden vonnis teniet, behoudens in zoverre de eisen ontvankelijk werden verklaard en de tegeneis als ongegrond werd afgewezen, en opnieuw beslissend,

Veroordeelt geïntimeerde tot het betalen aan appellante van de som van 70.000 EUR ten titel van schadevergoeding en van de som van 50.000 EUR ten titel van uitwinningsvergoeding, beide bedragen te vermeerderen met de gerechtelijke interesten.

Zegt voor recht dat de op 15 januari 2002 verworven interesten eveneens interesten zullen opbrengen en veroordeelt geïntimeerde tot de betaling ervan.

Wijst appellante af van het meergevorderde.

Veroordeelt appellante en geïntimeerde respectievelijk in één vijfde en vier vijfden van de kosten van beide aanleggen, vastgesteld op 1.338,81 EUR (243,11 EUR + 327,22 EUR + 185,92 EUR + 58,26 EUR + 58,26 EUR + 466,04 EUR) in hoofde van appellante en op 793,26 EUR (327,22 EUR + 466,04 EUR) in hoofde van geïntimeerde.

(...)

Noot

Betreffende de kwalificatie van een overeenkomst door de rechter: zie Cass. 28 april 2003 A.R. S.01.0184.F (www.cass.be).

Note

Concernant la qualification d'un contrat par le juge voyez Cass. 28 avril 2003 A.R. S.01.0184.F (www.cass.be).